

- „Zagadnienia ochrony przeciwpożarowej i zadania obronne Instytutu Rozrodu Zwierząt i Badań Żywności PAN w Olsztynie”.
- - 23, 24 kwietnia 2015 r.
 - insp. ds.. obronnych Kazimierz Neumann

Zagadnienie 1:

EWAKUACJA I STOPNIA

DEFINICJE,
ZASADY PROWADZENIA,
PROCEDURY

Podstawa prawna

- art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991r o ochronie przeciwpożarowej (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r, nr 178, poz. 1380 z późn. zm.)
 - Właściciel, zarządca lub użytkownik obiektu budowlanego lub terenu zapewniając ich ochronę przeciwpożarową jest obowiązany:
 - Zapewnić osobom przebywającym w budynku, obiekcie budowlanym lub terenie, bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji.
- Wytyczne Szefa Obrony Cywilnej Kraju z dnia 17 października 2008 r. w sprawie ewakuacji ludności, zwierząt i mienia na wypadek masowego zagrożenia,
 - Instrukcja w sprawie zasad ewakuacji ludności, zwierząt i mienia na wypadek masowego zagrożenia,
 - Wytyczne Wojewody Warmińsko-Mazurskiego – Szefa OC Województwa z dnia 4 marca 2009 r.
 - „Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów”

EWAKUACJA

- Przemieszczanie się ludności i transport mienia z rejonów, w których występuje zagrożenie do miejsc bezpiecznych.
- Z uwagi na uwarunkowania związane z rodzajem i skalą zagrożenia wyróżnia się ewakuację I, II i III stopnia.

Ewakuacja I stopnia

- Polega na niezwłocznym przemieszczaniu ludności, zwierząt, mienia z obszarów/miejsc, w których wystąpiło nagłe, nieprzewidziane bezpośrednie zagrożenie poza strefę zagrożenia.
- Organizuje się ją na polecenie wójta, burmistrza, starosty, wojewody lub osoby kierującej akcją ratunkową na terenie objętym tą akcją

Ewakuacja II stopnia

- Polega na uprzednio przygotowanym, planowym przemieszczeniu ludności, zwierząt, mienia z rejonów przyległych do zakładów, obiektów hydrotechnicznych, ze stref zalewowych oraz rejonów przyległych do innych obiektów stanowiących potencjalne zagrożenie.
- Realizuje się ją w sytuacji wystąpienia takiego zagrożenia na polecenie wójta, burmistrza, starosty, wojewody.

Ewakuacja III stopnia

- Polega na przemieszczeniu ludności podczas podwyższania gotowości obronnej państwa, w czasie zagrożenia bezpieczeństwa państwa i wojny.
- Decyzję o jej prowadzeniu podejmują terenowe organy obrony cywilnej lub organy wojskowe (w strefie działań wojennych)
 - W ramach ewakuacji I, II i III stopnia uwzględnia się samoewakuację ludności!

Samoewakuacja

- Przemieszczanie się ludności z rejonów w których może wystąpić, lub wystąpiło bezpośrednie zagrożenie dla życia i zdrowia poza strefę zagrożenia.
- Prowadzona jest przede wszystkim w oparciu o własne możliwości (transportowe, zakwaterowania).

ZASADY PROWADZENIA

- W sposób zorganizowany,
- Dostosowany do zagrożenia i jego zasięgu,
- Umożliwiający działanie służb ratowniczych,
- W jak najkrótszym czasie.

EWAKUACJĘ ZARZĄDZA:

- Dyrektor zakładu,
- Osoba zastępująca dyrektora,
- Osoba upoważniona przez dyrektora (dotyczy kilku budynków zajmowanych przez zakład).

WARUNKI PROWADZENIA

- Rodzaj i rozmiar zagrożenia,
- Możliwości wykorzystania dróg ewakuacyjnych,
- Możliwości wykorzystania sprzętu własnego i służb ratowniczych,
- Pory roku i doby,
- Wyszukolenia pracowników

CZAS REALIZACJI

- Zakład zatrudniający do 50 pracowników – do 5 min,
- Zakład zatrudniający do 100 – do 10 min,
- Zakład zatrudniający powyżej 100 – do 30 min.
- **REJON ZBIÓRKI**
 - do 50 m od zabudowy – rejon dla ratowników miasta (I strefa),
 - Do 100 m – rejon zbiórki pracowników (II strefa).

Zasady jej prowadzenia

- W pierwszej kolejności ratuje się zagrożone życie ludzkie,
- Zabronione jest wykorzystywanie wind,
- Ew. rozpoczyna się od tych pomieszczeń, gdzie powstał pożar, lub które znajdują się na drodze jego rozprzestrzeniania,
- Należy wyłączyć dopływ prądu do stref objętych pożarem,
- Należy przeciwdziałać panice,
- Wchodząc do stref silnie zadymionych przyjmować pozycję silnie pochyloną oraz zabezpieczyć drogi oddechowe prostymi środkami,

- Powiadomić kierującego AR o odcięciu osób od dróg ewakuacji,
- Nie otwierać bez potrzeby drzwi do pomieszczeń objętych pożarem, otwierając je chować się za ościeżnice,
- Nie blokować w pozycji otwartej drzwi zaopatrzonych w samozamykacze,
- Usuwać z zasięgu ognia wszelkie materiały łatwopalne, cenne urządzenia, dokumenty itp..,

Czynności zabronione

Zgodnie z § 4 ust. 1 rozporządzenia MSWiA z dnia 7 czerwca 2010 r. (Dz. U. nr 109, poz. 719) zabronione jest:

- 14) zamykanie drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie w przypadku pożaru lub innego zagrożenia powodującego konieczność ewakuacji;

Drzwi ewakuacyjne zamknięte na kłódkę

Skrzynka na klucz do kłódki.

Czynności zabronione

Zgodnie z § 4 ust. 1 rozporządzenia MSWiA z dnia 7 czerwca 2010 r. (Dz. U. nr 109, poz. 719) zabronione jest:

- 16) lokalizowanie elementów wystroju wnętrza, instalacji i urządzeń w sposób zmniejszający wymiary drogi ewakuacyjnej poniżej wartości wymaganych w przepisach techniczno-budowlanych;

Czynności zabronione

Zgodnie z § 4 ust. 1 rozporządzenia MSWiA z dnia 7 czerwca 2010 r. (Dz. U. nr 109, poz. 719) zabronione jest:

- 11) składowanie materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji lub umieszczanie przedmiotów na tych drogach w sposób zmniejszający ich szerokość albo wysokość poniżej wymaganych wartości określonych w przepisach techniczno-budowlanych;

Zagrożenie pożarowe- owiązki administratora:

- Przestrzegać ppoż. wymagań techniczno-budowlanych, instalacyjnych i technologicznych,
- Wyposażyć budynek, obiekt budowlany lub teren w wymagane urządzenia ppoż i gasnice,
- Zapewnić konserwację oraz naprawy urządzeń ppoż i gaśnic w sposób gwarantujący ich sprawne i niezawodne użycie,
- Zapewnić osobom przebywającym w budynku bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji,
- Przygotować budynek, obiekt budowlany lub teren do prowadzenia akcji ratowniczej,
- Zapoznać pracowników z przepisami ppoż,
- Ustalić sposoby postępowania na wypadek powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia.

c.d.

- Właściciel lub zarządca obiektu przeznaczonego dla ponad 50 osób będących jego stałymi użytkownikami, niezakwalifikowanego do kat. zagrożenia ludzi ZL IV, powinien co najmniej raz na 2 lata przeprowadzić praktyczne sprawdzenie organizacji oraz warunków ewakuacji z całego obiektu,
- *Powiadamia właściwego miejscowo komendanta powiatowego (miejskiego) PSP o terminie przeprowadzenia działań, nie później niż na tydzień przed ich przeprowadzeniem. (nowy zapis)*

Praktyczne sprawdzenie organizacji i warunków ewakuacji

- Zawiadomienie o planowanej próbnej ewakuacji powinno zawierać:
- Adres budynku oraz jego opis (powierzchnia, liczba kondygnacji, liczba użytkowników),
- Kierującego ewakuacją – dyrektor lub osoba wyznaczona oraz dane kontaktowe,
- Scenariusz ewakuacji z oznaczeniem poszczególnych działań przypisanych konkretnym osobom w założonym czasie
- (zauważenie źródła zagrożenia, alarmowanie – opis sposobu alarmowania, ewakuacja – opis sposobu ewakuacji, przeliczenie uczestników ewakuacji, raport dla kierującego ewakuacją).

Ewakuacja:

- Z każdego miejsca w obiekcie przeznaczonego do przebywania ludzi zapewnia się odpowiednie warunki do przeprowadzenia ewakuacji umożliwiające szybkie i bezpieczne opuszczenie strefy zagrożonej lub objętej pożarem, dostosowane do liczby i stanu sprawności osób przebywających w obiekcie oraz jego funkcji, konstrukcji, i wymiarów, a także zastosowanie technicznych środków zabezpieczenia pożarowego.
- Użytkowany budynek istniejący uznaje się za zagrażający życiu ludzi gdy występujące w nim warunki techniczne nie zapewniają możliwości ewakuacji ludzi.

Stworzenie odpowiednich warunków do ewakuacji polega na:

- Zapewnieniu wyjść w odpowiedniej liczbie i szerokości,
- Zachowaniu dopuszczalnych długości dróg ewakuacyjnych,
- Zapewnieniu odpowiedniej, bezpiecznej pożarowo obudowy i wydzielen dróg ewakuacyjnych,
- Zabezpieczeniu dróg ewakuacyjnych przed zadymieniem,
- Zamykaniu drzwi ewakuacyjnych w sposób umożliwiający ich natychmiastowe użycie,
- Zakazie składowania materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji lub umieszczania przedmiotów na tych drogach w sposób zmniejszający ich szerokość albo wysokość poniżej wymaganych wartości,
- Zakazie ustawiania na klatkach schodowych przedmiotów utrudniających ewakuację,

c.d.

- Zapewnieniu otwierania się od wewnątrz okiennic i krat,
- Zapewnieniu oświetlenia awaryjnego i przeszkodowego w obiektach gdzie jest to wymagane przepisami,
- Umożliwieniu dostępu do:
 - -podręcznego sprzętu gaśniczego i urządzeń ppoż,
 - -urządzeń uruchamiających instalacje gaśnicze i sterujących takimi instalacjami,
 - -wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego oraz kurków głównych instalacji gazowej,
 - -wyjść ewakuacyjnych lub okien dla ekip ratowniczych,
- Umieszczaniu w widocznych miejscach instrukcji postępowania na wypadek pożaru z wykazem telefonów alarmowych,
- Oznakowaniu znakami zgodnymi z odpowiednimi Polskimi Normami dotyczącymi znaków bezpieczeństwa dróg, pomieszczeń, wejść, wyjść i urządzeń ppoż.
-

PRZEBIEG EWAKUACJI

- Otrzymanie sygnału o zagrożeniu przez Punkt Alarmowania (sekretariat) i przekazanie go Dyrektorowi (osobie zastępującej)

PRZEBIEG (c.d.)

- Podjęcie decyzji o ewakuacji i jej rozmiarze z jednoczesnym przekazaniem jej podległym osobom funkcyjnym, pracownikom, uczniom oraz interesantom przez Punkt Alarmowania

PRZEBIEG (c.d.)

- Powiadomienie lokalnych (miejskich) służb ratowniczych
- – tel.998,
- - tel 112,
- - tel 89 5228112 (Dyżurny Miasta)

PRZEBIEG (c.d.)

- Zajęcie wyznaczonych miejsc przez Zespół Kryzysowy – w tym osoby funkcyjne odpowiedzialne za prowadzenie ewakuacji
- *(kamizelki odblaskowe)*

PRZEBIEG (c.d.)

- Ewakuacja osób z zagrożonego budynku (poziomu), z jednoczesnym przejściem do wyznaczonego miejsca zbiórki (rejonu ewakuacji).
- *! Ochrona nie pozwala na wejście do ewakuowanego budynku osobom postronnym !*

PRZEBIEG (c.d.)

- Sprawdzenie obecności podległych pracowników, udzielenie w razie potrzeby pomocy przedmedycznej, przekazanie poszkodowanych służbie zdrowia (po przybyciu)
- *(jedno miejsca grupowania osób poszkodowanych)*

PRZEBIEG (c.d.)

- Współpraca z miejskimi służbami ratowniczymi, przekazanie dowodzenia akcją ratowniczą
- - informacja o stanie ewakuacji,
- - położenie hydrantów,
- - czy są poszkodowani?

RZEBIEG (c.d.)

- Podjęcie decyzji o zakończeniu (kontynuowaniu) akcji ewakuacyjnej.

Podejmując decyzję o ewakuacji pamiętaj !

„REGUŁA 10 MINUT”

Przewiduj rozwój wydarzeń po
upływie umownych 10 minut.

Zagadnienie 2

- „System obronny Państwa, zadania obronne Instytutu Rozrodu Zwierząt
 - i Badań Żywności PAN”

KONSTYTUCJA RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

■ Art. 5.

- Rzeczpospolita Polska strzeże niepodległości i nienaruszalności swojego terytorium, zapewnia wolności i prawa człowieka i obywatela oraz bezpieczeństwo obywateli, strzeże dziedzictwa narodowego oraz zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju.

USTAWA O POWSZECHNYM OBOWIĄZKU OBRONY RP

■ **Art. 2. Umacnianie obronności** Rzeczypospolitej Polskiej, przygotowanie ludności i mienia narodowego na wypadek wojny oraz wykonywanie innych zadań w ramach powszechnego obowiązku obrony należy do wszystkich organów władzy i administracji rządowej oraz innych organów i instytucji państwowych, organów samorządu terytorialnego, przedsiębiorców i innych jednostek organizacyjnych, organizacji społecznych, a także do każdego obywatela w zakresie określonym w ustawach.

PODSTAWY PRAWNE

- ustawa z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 241, poz. 2416 z późn. zm.);
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 września 2004 r. w sprawie gotowości obronnej państwa (Dz. U. Nr 219, poz. 2218).
- ustawa z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 89, poz. 590)

w Polskiej Akademii Nauk:

Decyzja Nr 41/2014 Prezesa Polskiej Akademii Nauk z 3 grudnia 2014 r. w sprawie systemu Stałych Dyżurów

Instrukcja Stałego Dyżuru Instytutu Rozrodu i Badań Żywności PAN w Olsztynie

USTAWA z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej

-
- **Art. 6. 1. Do zadań Rady Ministrów wykonywanych w ramach zapewniania zewnętrznego bezpieczeństwa państwa i sprawowania ogólnego kierownictwa w dziedzinie obronności kraju należy w szczególności:**
 - 1) przygotowanie **systemu stałych dyżurów** na czas zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa i wojny;

USTAWA z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej

- **Art. 18. 1. Zadania wykonywane w ramach powszechnego obowiązku obrony przez organy, podmioty, jednostki organizacyjne oraz organizacje wymienione w art. 2 określają ustawy i wydane na ich podstawie akty prawne właściwych organów.**
- **3. Ministrowie organizują wykonywanie zadań w ramach powszechnego obowiązku obrony przez podległe ministerstwa, podporządkowane i nadzorowane jednostki organizacyjne oraz przedsiębiorców, dla których są organami założycielskimi.**

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW z dnia 21 września 2004 r.

w sprawie gotowości obronnej państwa (Dz. U. Nr 219, poz. 2218)

-
- § 7. Realizację zadań związanych z podwyższaniem gotowości obronnej państwa koordynują ministrowie i wojewodowie zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 2004 r. w sprawie ogólnych zasad wykonywania zadań w ramach powszechnego obowiązku obrony (Dz. U. Nr 16, poz. 152).
- § 8. 1. W celu zapewnienia ciągłości przekazywania decyzji **organów uprawnionych do uruchamiania realizacji zadań ujętych w Planie Reagowania** tworzy się w stanie stałej gotowości obronnej państwa system stałych dyżurów.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW z dnia 21 września 2004 r.

w sprawie gotowości obronnej państwa (Dz. U. Nr 219, poz. 2218)

2. System, o którym mowa w ust. 1, tworzą:

1)Prezes Rady Ministrów - na potrzeby przekazywania decyzji, o których mowa w ust. 1 - ministrom, przewodniczącym komitetów, którzy wchodzi w skład Rady Ministrów, centralnym organom administracji rządowej, kierownikom podległych i nadzorowanych jednostek organizacyjnych oraz wojewodom;

2)ministrowie - na potrzeby przekazywania decyzji, o których mowa w ust. 1 - kierownikom podległych i nadzorowanych jednostek organizacyjnych;

3)wojewodowie - na potrzeby przekazywania decyzji, o których mowa w ust. 1 - marszałkom województw, starostom, wójtom, burmistrzom i prezydentom miast oraz organom niezespółonej administracji rządowej, kierownikom zespółonych słuźb, inspekcji i straźy wojewódzkich, kierownikom podległych i nadzorowanych jednostek organizacyjnych, przedsiębiorcom oraz innym jednostkom organizacyjnym i organizacjom społecznym, wytypowanym do wykonania określonych zadań obronnych, mających swoją siedzibę na terenie województwa.

NARODOWY SYSTEM POGOTOWIA KRYZYSOWEGO

CELE SYSTEMU

Zapewnienie czujności, przygotowania i gotowości potencjału wojskowo - cywilnego do działań w czasie narastania napięcia oraz zapewnienie odpowiedniego poziomu odstraszania,

Utworzenie elastycznego systemu reagowania w czasie sytuacji kryzysowych, począwszy od lokalnych o niskiej intensywności do konfrontacji zbrojnej,

Wspieranie planowego i uporządkowanego przejścia potencjału wojskowo-cywilnego ze stanu pokojowego, poprzez kryzys, aż do działań wojennych oraz transformacji powrotnej do stanu pokojowego,

Zapewnienie odpowiednich środków przeciwdziałających zaskoczeniu i płynnemu przejściu do zadań związanych z kolektywną obroną.

NARODOWY SYSTEM POGOTOWIA KRYZYSOWEGO

- **Narodowy System Pogotowia Kryzysowego** obejmuje pięć zasadniczych komponentów, w tym:
 -
 - opcje zapobiegania;
 - środki reagowania kryzysowego;
 - przeciwdziałanie zaskoczeniu;
 - przeciwdziałanie agresji;
 - stopnie alarmowe.

Problematyka **gotowości obronnej** rozumiana jako ogół przedsięwzięć związanych z **narastaniem gotowości** do użycia określonych sił i działań , stosownie do rozwoju sytuacji zawiera się głównie w dziale – środki reagowania kryzysowego, choć w pewnych elementach występuje w innych komponentach NSPK.

SYSTEM OBRONNY PAŃSTWA

SYSTEM OBRONNY PAŃSTWA – stanowią wszystkie, wzajemnie powiązane funkcjonalnie, siły i środki realizujące zadania obronne, odpowiednio do tych zadań zorganizowane, utrzymywane i przygotowywane*.

- **PODSYSTEM KIEROWANIA** – tworzą wszystkie organy kierowania odpowiadające za realizację zadań obronnych, powiązane informacyjnie i pozostające w ustanowionych prawnie relacjach kompetencyjnych, wraz z ich aparatem wykonawczym oraz infrastrukturą;
- **PODSYSTEMY WYKONAWCZE**
 - **CZĘŚĆ MILITARNA** (podsystem militarny) – Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej;
 - **CZĘŚĆ NIEMILITARNA** – wszystkie ogniwa wykonawcze administracji publicznej, a także inne instytucje państwowe i przedsiębiorcy, na których są nakładane lub, którym zleca się wykonywanie zadań obronnych.

*B. Wiśniewski, *Zasadnicze problemy realizacji zadań obronnych resortu spraw wewnętrznych i administracji*, DZKiSO MSWiA, Warszawa 2006

STANY GOTOWOŚCI OBRONNEJ PAŃSTWA:

- **STAN STAŁEJ GOTOWOŚCI OBRONNEJ PAŃSTWA;**
- **STAN GOTOWOŚCI OBRONNEJ PAŃSTWA CZASU KRYZYSU;**
- **STAN GOTOWOŚCI OBRONNEJ PAŃSTWA CZASU WOJNY.**

STANY GOTOWOŚCI OBRONNEJ - definicje

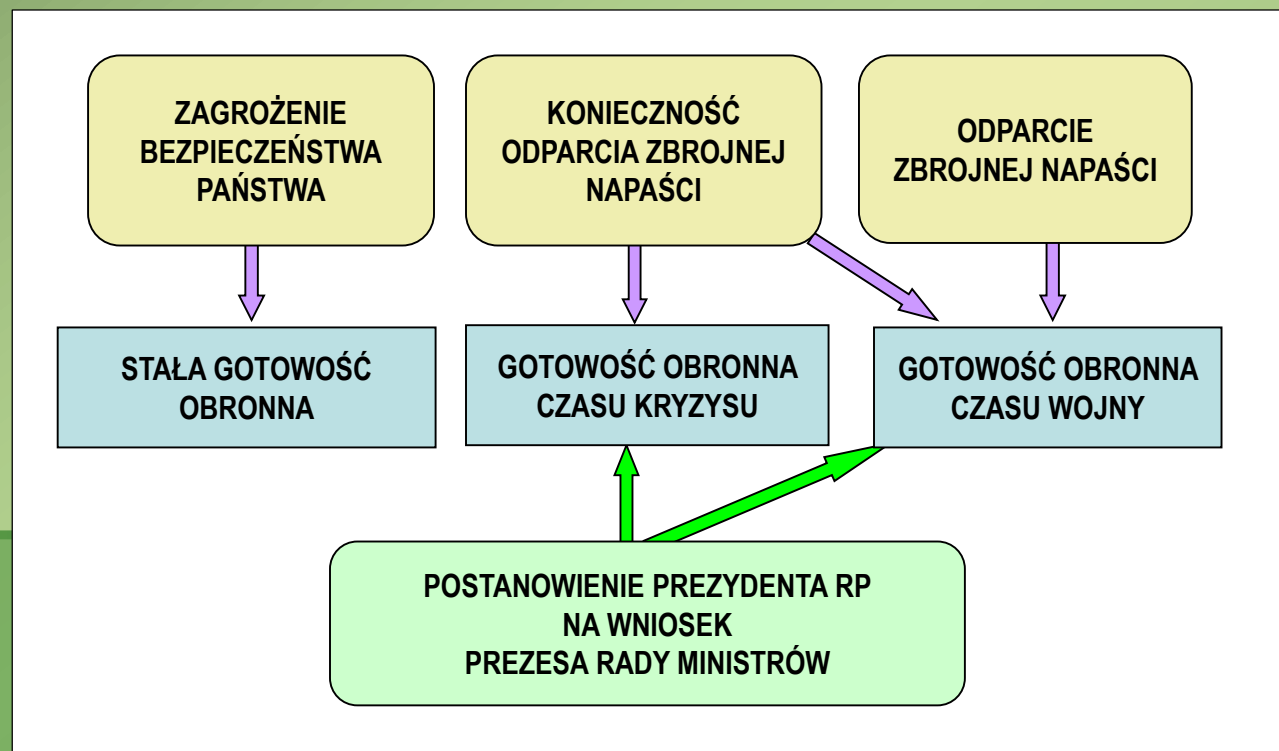
Gotowość obronna państwa to stan stabilności elementów systemu obronnego państwa do utrzymania bezpieczeństwa narodowego, skutecznego działania w sytuacjach nadzwyczajnych, w tym możliwość przeciwstawienia się wszelkim zagrożeniom kryzysowym i wojennym.

Stała gotowość obronna państwa to stan utrzymywany w czasie pokoju, gdy stosunki międzynarodowe układają się poprawnie, a ewentualne konflikty rozstrzygane są w drodze dyplomatycznej i nie powodują zagrożenia militarnego.

Gotowość obronna czasu kryzysu to stan umożliwiający podwyższenie gotowości obronnej w razie pojawienia się oznak bezpośredniego zagrożenia kryzysowego lub wojennego albo, gdy wynika to ze zobowiązań sojuszniczych.

Gotowość obronna czasu wojny to stan, który osiąga się w razie stwierdzenia bezpośrednich przygotowań do agresji lub w razie jej dokonania. Realizuje się wtedy przedsięwzięcia stwarzające możliwość przeprowadzenia powszechnej mobilizacji oraz pełnego rozwinięcia narodowego systemu obronnego w celu odparcia agresji militarnej wspólnie z siłami sojuszniczymi.

WPROWADZANIE WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI OBRONNEJ

CEL TWORZENIA SYSTEMU STAŁYCH DYŻURÓW

Zapewnienie ciągłości przekazywania decyzji związanych z uruchamianiem realizacji zadań ujętych w planach operacyjnych funkcjonowania w działach administracji rządowej kierownikom podległych i nadzorowanych jednostek organizacyjnych.

Zapewnienie ministrowi warunków do ciągłego koordynowania i kierowania wykonywaniem zadań obronnych odpowiednio w działach administracji rządowej i jednostkach organizacyjnych podległych i nadzorowanych w warunkach zagrożenia bezpieczeństwa państwa i wojny.

ZADANIA SYSTEMU STAŁYCH DYŻURÓW

Uruchamianie, w warunkach zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa, procedur związanych z podwyższaniem gotowości obronnej państwa w resorcie.

Przekazywanie decyzji upoważnionych organów w sprawie uruchamiania określonych zadań wynikających z wprowadzenia wyższych stanów gotowości obronnej państwa oraz przekazywanie właściwym organom informacji o stanie sił uruchamianych podczas podwyższania gotowości obronnej państwa.

Zbieranie informacji o aktualnej sytuacji w resorcie

Przekazanie decyzji ministra do jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez ministra.

Powiadomienie i alarmowanie kierownictwa i pracowników ministerstwa oraz zapewnienia operatywnego obiegu informacji i utrzymywania łączności w relacji: ministerstwo – jednostki organizacyjne podległe i nadzorowane przez ministra.

ZADANIA SYSTEMU STAŁYCH DYŻURÓW

Powiadomienie określonych osób o obowiązku niezwłocznego stawienia się we właściwym miejscu pracy;

Przekazanie wykonawcom decyzji, treści zadań i informacji napływających z organów nadrzędnych;

Ewidencjonowanie treści decyzji, zadań i informacji w dzienniku przyjętych i przekazywanych informacji;

Utrzymanie ciągłej łączności ze stałym dyżurem przełożonego i jego wewnętrznymi komórkami organizacyjnymi;

Utrzymanie, w ramach współdziałania, łączności ze stałymi dyżurami sąsiadujących (innych) urzędów;

Utrzymanie, w ramach współdziałania, łączności ze stałymi dyżurami wszystkich jednostek zewnętrznych współdziałających z urzędem w realizacji zadań operacyjnych;

ZADANIA SYSTEMU STAŁYCH DYŻURÓW

Przekazywanie informacji o zdarzeniach, podejmowanych decyzjach i działaniach odpowiednio w działach administracji rządowej oraz w jednostkach organizacyjnych podległych i nadzorowanych.

Powiadamianie i alarmowanie kierownictwa i pracowników Ministerstwa (jednostki organizacyjnej) o zagrożeniach oraz o obowiązku niezwłocznego stawienia się we wskazanym miejscu – zgodnie z planem powiadamiania.

Przyjmowanie, ewidencjonowanie i natychmiastowe przekazywanie sygnałów i decyzji dotyczących:

- podwyższenia gotowości obronnej państwa i gotowości w zakresie obrony cywilnej oraz świadczeń na rzecz Sił Zbrojnych RP;
- alarmowania w ramach powszechnego ostrzegania oraz o zagrożeniach ekologicznych i katastrofach.

Ewidencjonowanie i przekazywanie do Stałego Dyżuru Prezesa Rady Ministrów meldunków i informacji, w tym ustalonych meldunków i sprawozdań dobowych.

URUCHAMIANIE (REALIZACJI ZADAŃ) STAŁEGO DYŻURU

- **STAŁE DYŻURY** mogą być uruchamiane w **pełnym** lub **ograniczonym** zakresie na podstawie decyzji:
 - **ministra** – w ministerstwie oraz we wszystkich jednostkach organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez ministra;
 - **dyrektora generalnego ministerstwa** – w ministerstwie;
 - **właściwych kierowników**, w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra.

- **STAŁY DYŻUR** uruchamia się w stanie stałej gotowości obronnej państwa, w celu realizacji zadań szkoleniowych lub w innych uzasadnionych przypadkach kryzysowych tj.: klęsk żywiołowych, awarii, katastrof zagrażających bezpieczeństwu życia lub mienia. W stanie gotowości państwa czasu kryzysu i w stanie gotowości obronnej państwa czasu wojny system stałych dyżurów uruchamia Minister.

URUCHAMIANIE (REALIZACJI ZADAŃ) STAŁEGO DYŻURU - cd

- **STAŁY DYŻUR** (realizacja zadań) może być wprowadzony w czasie podwyższania gotowości obronnej oraz w czasie zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa i wojny w celu:
 - wprowadzenia wyższego stanu gotowości obronnej;
 - wykonania (przekazania) określonych zadań operacyjnych;
 - dla potrzeb szkoleniowych.
- **POLECENIE REALIZACJI** zadań stałego dyżuru może zostać przekazane:
 - telefonicznie,
 - faxem,
 - pocztą,
 - pocztą elektroniczną,
 - bezpośrednio, przez osoby posiadające pisemne upoważnienie wydane przez organy uprawnione do uruchomienia stałego dyżuru.

ZASADY FUNKCJONOWANIA STAŁEGO DYŻURU

- Stały dyżur, po jego uruchomieniu, pełni się w systemie całodobowym, trzymianowym.

Po otrzymaniu decyzji (polecenia, sygnału) w sprawie uruchomienia stałego dyżuru (realizacji zadań operacyjnych) pracownik (funkcjonariusz) zapisuje treść przekazanej informacji, nazwisko osoby przekazującej informację i numer telefonu (nazwisko i numer upoważnienia – w przypadku przekazywania decyzji przez osobę uprawnioną)

Powiadamia właściwego kierownika (przełożonego).

Uprawniona osoba nakazuje uruchomienie stałego dyżuru w wyznaczonym i przygotowanym wcześniej miejscu

Kierownik stałego dyżuru pobiera dokumentację stałego dyżuru odpowiednio do ustaleń, uaktualnia grafik pełnienia dyżuru oraz nakazuje zajęcie stanowisk pracy

Informuje kierownika jednostki organizacyjnej o osiągnięciu gotowości stałego dyżuru do działania.

INSTRUKCJA STAŁEGO DYŻURU

(układ dokumentu – wariant)

1. Postanowienia ogólne;
2. Zadania stałego dyżuru;
3. Organizacja i funkcjonowanie stałego dyżuru;
4. Podstawowe obowiązki osób wchodzących w skład stałego dyżuru;
5. Przyjmowanie i przekazywanie informacji (zadań, decyzji, meldunków);
6. Dokumentacja stałego dyżuru;
7. Postanowienia końcowe;
8. Załączniki:
 - skład osobowy;
 - schemat uruchamiania, funkcjonowania i obiegu informacji;
 - rozmieszczenie itp.

DOKUMENTACJA STAŁEGO DYŻURU cd:

- wykaz jednostek organizacyjnych do powiadamiania oraz numery telefonów/faksów i telefonów komórkowych kierownictw jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministra;
- wykaz sygnałów powszechnego alarmowania i ostrzegania o zagrożeniu napadem powietrznym i środkami masowego rażenia oraz sposobów ich ogłaszania;
- dziennik ewidencji przyjętych i przekazanych informacji i sygnałów;
- książka meldunków stałego dyżuru;
- wyciąg z Instrukcji przeciwpożarowej;
- wykaz dokumentów stałego dyżuru;
- wykaz wyposażenia stałego dyżuru;
- brudnopis;
- inne (stosownie do potrzeb).

Dziękuję za uwagę

